

Mál nr. 7/2018**M****og****vátryggingafélagið V v/ málskostnaðartryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna málreksturs varðandi úthlutun söluandvirðis fasteignar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 4.1.2018, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 22.1.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M á aðild að tilteknu veiðifélagi, A, sem keypti á árinu 1990 jörðina B. Greiddu flestir félagsmenn í A óbeint kaupverð jarðarinnar, en í fyrstu stóð til að stofna einkahlutafélag um eignarhaldið á B. Úr því varð ekki og mun A hafa verið þinglýstur eigandi B. Hins vegar var útbúin í A sérstök eignarhlutaskrá fyrir B. Síðla árs 2016 var B seld. Reis þá ágreiningur innan A hvernig úthluta skyldi söluverði jarðarinnar, þ.e. hvort miða ætti við arðskrá vegna árinna D ellegar hina sérstöku eignarhlutaskrá fyrir B eins og M vildi. Á félagsfundi í A var á hinn bóginn samþykkt að leggja arðskrá vegna D til grundvallar úthlutuninni. M hefur ekki viljað fallast á þessa ákvörðun fundarins og hefur hún ásamt maka sínum höfðað dómsmál á hendur A til heimtu þess hluta söluandvirðisins sem þau telja sig hafa átt að fá, ef hin sérstaka eignarhlutaskrá fyrir B hefði verið lögð til grundvallar úthlutuninni, að frádreginni þeirri fjárhæð sem þau fengu í sinn hlut samkvæmt ákvörðun félagsfundarins í A.

M er vátryggð samkvæmt málskostnaðartryggingu hjá V og hefur krafist bóta úr vátryggingunni vegna kostnaðar sem fallið hefur til vegna málarekstursins. V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til ákvæðis í skilmálum vátryggingarinnar sem kveður á um að málskostnaður greiðist ekki úr vátryggingunni vegna ágreinings sem varðar vátryggðan sem eiganda fasteignar. M hefur ekki fallist á synjun V.

Álit.

Samkvæmt skilmálum málskostnaðartryggingar þeirrar sem hér á í hlut bætir vátryggingin málskostnað vegna ágreinings sem snertir vátryggðan sem einstakling og getur komið til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi. Þá eru talin upp nokkur tilvik þar sem vátryggingin bætir ekki málskostnað, þ. á m. málskostnað sem varðar vátryggðan sem eiganda fasteignar. A var þinglýstur eigandi B en ekki M. Þótt M hafi átt tiltekin fjárréttindi í A sem tengdust eignarhaldi veiðifélagsins á B er ekki unnt að líta svo á að M hafi verið eigandi B þannig að V geti borið fyrir sig fyrrgreint undanþáguákvæði málskostnaðartryggingarinnar og synjað M um bætur úr vátryggingunni. Í þessu sambandi getur heldur ekki skipt máli þótt félagsaðild M að A byggist á eignarhaldi hennar á tiltekinni fasteign. M telst því eiga rétt á bótum úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 6. febrúar 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.